

különszám
ROMANA
Széles a világ
– nagy a szerelem

Katherine Garbera
Túl minden határon

Anne Marsh
Fékezhetetlen fantázia

Sarah Morgan
Függetlenül a görögtől

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Katherine Garbera, 2017 – Vinton Kiadó Kft., 2019
A mű eredeti címe: Beyond the Limits (Harlequin Blaze)
Magyarra fordította: Harcsa Henrietta

© Anne Marsh, 2016 – Vinton Kiadó Kft., 2019
A mű eredeti címe: Daring Her SEAL (Harlequin Blaze)
A William Shakespeare Hamlet c. tragédiájából vett idézetet Arany János fordította.
• Magyarra fordította: Kertész Helga

© Sarah Morgan, 2008 – Vinton Kiadó Kft., 2019
A mű eredeti címe: Bought: The Greek's Innocent Virgin
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)
• Magyarra fordította: Szoboszlay Anna

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA KÜLÖNSZÁM 95. számában, 2019
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-658-9

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2019

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Főszerkesztő: Vaskó Beatrix
- Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Katherine Garbera

Túl minden határon

1. FEJEZET

Száznyolcvanöt centiméteres magasságával Antonio „Playboy” Curzon vonzotta a tekintetet. Isabelle Wolsten próbálta tárgyilagosan kezelni. A férfi izmai hullámzottak és kidagadtak, valahányszor a magasba emelte a súlyzót fekvenyomás közben. A haja rövid volt, tüskés, izzadságban fürdött, és elállt tökéletes formájú koponyájától. Az állát egynapos borosta fedte, sötétbarna szeme elszántan csillogott, miközben tovább végezte a gyakorlatot.

Isabelle haragudott magára, amiért egyáltalán észrevette Antoniót. Megnyomott egy gombot az antigravitációs futópadon, amelyet azért használt, hogy növelje a csontsűrűségét. Ő volt a nyolc nő egyike a Kronosz-jelöltek csoportjában, és esze ágában sem volt elveszíteni a fejét egy jóképű pasi miatt.

Csakhogy Playboy izmos, kőkemény testével és vontatott, spanyol akcentusával hihetetlenül szexin hatott. Minden megvolt benne, amitől az anyja óva intette Izzyt, de vajon sóvároghatott-e utána annyira, mint amennyire szeretett volna feljutni a világűrbe?

Nehéz volt bekerülnie a NASA-hoz. Százötvenhét centijével épphogy teljesítette a minimum magassági követelményt, de pokolian okos volt, és mindenre kész, hogy bebizonyítsa: az édesanyja áldozata nem volt hiábavaló. Az asszony nagyon keményen dolgozott: nappal ügyintézőként, éjszakánként pedig egzotikus táncosként, és minden fillért félretett. Gondoskodott róla, hogy jó környéken élhessenek, Izzyt pedig a legjobb iskolákba járatta. Szó nélkül tűrte a rosszindulatú megjegyzéseket, hogy Izzy eljuthasson oda, ahol ma tartott.

Egyike volt annak a huszonnégy elit űrhajósoknak, akik az utolsó három hely betöltéséért versengtek a Kronosz-program első hosszú távú küldetésén. Izzyt ez büszkeséggel töltötte el, éppen ezért nem állt szándékában hagyni, hogy a száztizenöt kilót emelgető szexi férfitest elvonja a figyelmét.

Gyorsan megnyomta a futópad leállítógombját, még mielőtt elbotlott volna a saját lábában. Egy pillantást sem vetett a férfirra, miközben odasétált a vízzel és elektrolitos italokkal megpakolt hűtőhöz. A Mick Tannerről elnevezett Kronosz Kiképzőközpontban minden azt a célt szolgálta, hogy az űrhajósokat képessé tegyék a minél hosszabb távú űrutazásokra. Kétszer olyan sokat edzettek, mint azok a társaik, akik a Nemzetközi Űrállomásra készültek. Vitaminban gazdag étrendjük a csontsűrűség növelését célozta, és folyamatos ellenőrzés alatt álltak, hogy kiderüljön, nem képződik-e vesekő a szervezetükben.

A hangszórókból zene áradt, valami death metal, amit a helyettes parancsnokuk, Thor rakott be, hogy felrázza őket. Izzyt nem sok választotta el a pozíció elnyerésétől, ez mégsem jelentett biztos helyet számára az első küldetésen. Miután felhajtotta az italát, átment a sarokban lógó bokszzsákokhoz. Betekerte a kezét, felvette a kesztyűjét, és lassan újra visszanyerte a lelki egyensúlyát. Nem fogja hagyni, hogy Antonio összezavarja. Több mint nyolc évvel ezelőtt mindketten ugyanabban az űrhajósoktatási programban kezdtek. Antonio jómódú családba született, túlságosan is elbűvölő volt, és a vagyona segítségével jutott be a programba, miközben Izzy tanulmányi ösztöndíjjal és a szenátora ajánlásával került be az akadémiára.

Tudta, hogy nem igazságos a férfival szemben. Antonio mindig is keményen dolgozott, de könnyebb volt eljutnia idáig, és Izzynek ez egyáltalán nem tetszett. Antonio kilépett a NASAtól, és átment a magánszektorba, hogy csatlakozzon a Space Now nevű vállalatához, amely egy milliárdos tulajdonában állt, és innovációval foglalkozott. Izzy azt hitte, hogy nem látja többé.

– Tartsam a zsákot?

Ez a hang! A férfi sokkal jobban beszélt angolul, mint ahogy ő valaha is képes lett volna megtanulni spanyolul. És az akcentusa – a fenébe!, máris megingatta az elhatározást Izzyben, amelynek a megszilárdításán az elmúlt tizenöt percen fáradozott. Erős volt az alapkiképzés során, nem törődött Antonio flörtölésével, és most is ez volt a terv.

Csakhogyzáltal nehezebben állt ellen. Már nem haragudott annyira a világra, mint egykor, Antonio pedig... Úgy tűnik, a tapasztalat neki is megtanított egyet s mást.

– Persze – felelte Izzy.

A zsák közepére képzelte a férfi erős állát és sötétbarna szemét, majd nekiesett. Próbálta leküzdeni a vágyat, amelyet iránta érzett, de nem sikerült. Végül hátrébb lépett, és leeresztette a karját.

Antonio olyan intenzitással meredt rá, hogy Izzy úgy érezte, képes egészen a lelkéig hatolni. Átlát a szűrős külsőn is, amelynek segítségével mindenkit karnyújtásnyi távolságban tartott magától.

– Miért csinálod ezt? – kérdezte a férfi.

– Mit?

– Miért nézel úgy rám, mintha az ellenséged lennék?

Izzy megcsóválta a fejét, lesütötte a szemét, és titokban elátkozta magát. Elfordult Antoniótól, majd a fogaival meglazította a bokszesztyűjét.

– Ne bízd el magad, Playboy! Az, amit a szememben láatsz, csupán elszántság, hogy egy lépéssel mindig előtted maradhassak.

Ja, persze! Semmi köze a vágyhoz, hogy kiderítse: Antonio férfias kisugárzása tényleg megér-e egy misét, vagy inkább azok közé a dolgok közé tartozik, amelyek szebben mutatnak a kirakatban. Odasétált a falra rögzített tablethez, majd levette a kesztyűit. Miközben gratulált magának, amiért viszonylag ép bőrrel megúszta az összecsapást, belépett az edzésnyilvántartásába, rá se hederítve arra, hogy Antonio követte, és a tablet mellett a falnak támaszkodott.

Izzy kételkedett benne, hogy a férfinak valaha is gondja lehetne a csontsűrűségével. Első osztályú hím egyed volt.

– Nem bízom el magam, Bombázó! Tudom, hogy folyton engem bámulsz, bármennyire is tagadod – közölte Antonio.

Isabelle Wolsten több mint nyolc éve kísértette Antonio álmait. Platinaszőke haja és jegesszürke szeme magának követelte a figyelmét. De elszánta magát, hogy kijut a világűrbe, és nem állt szándékában hagyni, hogy Izzy letérítse az újáról. A lány mindig is megőriztette, valószínűleg azért, mert olyan megközelíthetetlennek mutatta magát.

A karrierjük külön utakra vitte őket. Izzy a NASA-nál maradt, befejezte a kiképzését, és már volt is fent a Nemzetközi Űrállomáson. Antonio egy magántulajdonban lévő vállalatnál helyezkedett el, ahol szépen haladt előre, és lehetősége nyílt versenybe szállni egy helyért a Kronosz-küldetésen, de sosem járt még az űrben.

A Kronosz-, valamint a későbbi Mars-küldetések mind közös programként fognak megvalósulni a NASA, továbbá egyéb nemzetközi és magánfinanszírozású programok űrhajósainak részvételével. Antonio gyanította, hogy a világ különféle pontjain elhelyezkedő Kronosz kiképzőközpontok ugyanolyan szigorúak lesznek, mint ez itt.

Gondoskodott róla, hogy testileg folyamatosan a legjobb formában legyen. Tisztában volt vele, mennyire megterhelő tud lenni az élet a súlytalanság állapotában. Normális körülmények között nem esett neheze a feladatára koncentrálni, de Izzy... Nehéz volt Bombázóként gondolni rá, ami a hivatalos hívőjele volt, vagy Jégkirálynőként, ahogy a háta mögött a férfiak utaltak rá. Antonio számára ő egyszerűen csak Izzy volt. A lány, akivel a Houstonba való megérkezése után találkozott, amikor még kicsit nyomasztóan hatott rá az új környezet. Akkor még nem beszélt annyira jól angolul, ezért az alapkiképzés első néhány hetében balzsamként hatott a lelkére, valahányszor Izzy váltott vele néhány szót spanyolul.

Ahogy haladtak előre a programban, és felütötte a fejét a vágy, megváltoztak a dolgok kettejük között. Antonio flörtölt vele, Izzy viszont folyton hátrította a közeledési kísérleteit. Antonio randevúzott néhány másik űrhajósjelölttel és a személyzet néhány tagjával is, ezért mindenki playboynak kezdte hívni. Őt ez nem érdekelte, mert a többi srác hangjában egyfajta áhítat tükröződött, a nők pedig... Nos, ők a jelek szerint teljesen beindultak tőle. Kivéve Izzyt.

Úgy tűnt, a lány észre sem veszi, és ettől csak még kíváncsabb lett Antonio szemében. Felnőtt férfi létére a legszívesebben valami örülten látványos mutatvánnyal próbálta volna elérni, hogy

Izzy reagáljon rá.

Bármennyire is szeretett súlyt emelni, hogy megőrizze a kondícióját, azért is tette, mert tudta, hogy a lány figyel. Ha minden a tervek szerint alakul, úgyis a Föld gravitációs mezején kívül tölti majd élete legnagyobb részét. Amennyiben Izzy érdeklődik iránta, nem lenne okos dolog figyelmen kívül hagyni a kettejük közötti testi vonzalmat.

Csak hogy nem érdekelte a lányt.

Még nyolc év elteltével sem kellett neki. Antonio tudta, hogy annyiban kéne hagynia a dolgot.

Kész is lett volna megtenni, de Izzy néha úgy nézett rá szürke szemével, mintha tűz lángolna közvetlenül a felszín alatt.

Otthagya a lányt, és visszament a padhoz, ahol korábban edzett. Jobb olyan dolgokra összpontosítani, amiket képes befolyásolni. Például a száztizenöt kilós súlyokra, és az ismétlésekre.

– Nem tagadok semmit, Antonio – szólalt meg a lány hirtelen mellette. A közelsége és a hangja úgy meglepte a férfit, hogy a súlyzó megbillent a kezében.

Izzy szétvetett lábbal megállt a mellkasa fölött, és segített neki egyensúlyba hozni a súlyokat.

– Nem akartam elvonni a figyelmedet.

Antonio felnyögött. A lány közel volt a fejéhez, ezért a tekintete természetesen a lába közén állapodott meg, és képzeletben már érezte is nőiessége édes illatát. Egy pillanatra behunyta a szemét, majd felemelte a súlyzót, és visszarakta a tartójába. Mire újra felnézett, Izzy már a pad mellett álldogált. Sortja a csípőjére és a combjára simult, a férfinak pedig valósággal bizsergett az ujjá, hogy megérinthesse. Hiba volt behunyni a szemét. Ahelyett, hogy kitisztult volna a feje, látomások kezdtek gyötörni, amelyekben Izzy meztelen felsőtesttel ült az ölében a padon.

Antonio felnyögött.

– Megsérültél? – kérdezte a lány.

Közelebb lépett. Virágillatú parfümje és saját természetes illata így sokkal erősebben érződött, amikor pedig felnézett rá, Antonio látta, hogy aggodalom tükröződik szürke szemében.

Most nem volt jeges.

– Nem, hacsak a testi vágy nem számít orvosi problémának.

Izzy az ajkába harapott, és hátrált egy lépést. Antonióban most először merült fel a gyanú, hogy a lány nem azért menekül előle, mert nem akarja őt – talán inkább túlságosan is akarja.

– A testi vágy azoknak való, akik nem tudják, mit szeretnének – vágta rá Izzy.

– Valóban?

– Igen. Tagadhatatlanul vonzó vagy, Playboy, de tudom, hogyan uralkodjam magamon a hozzád hasonló szépfűk közelében.

Antonio felállt, felkapta a törölközőjét a pad közeléből, ahová tette, majd megtörölte az arcát vele, és a nyaka köré terítette. Izzy csak nézte, de nem mondott semmi egyebet. Antonio képtelen volt levenni a tekintetét a szájáról, miközben közelebb lépett hozzá.

– Fiúnak nevezel, de látom a szemedben, hogy férfiként tekintesz rám, Isabelle. És kívánsz.

– Csak egy olyan ember, akinek nincs semmi önuralma, hagyná irányítani magát...

Antonio közelebb lépett, és a lány ajkára tette az ujját. A bizsergés megint ott volt, az egész testére kiterjedt. Az ördögbe!

– Tudom, eszedbe sem jutna azt állítani, hogy nincs önuralmam.

Izzy felvonta a szemöldökét, és az ujjába harapott – amitől heves vágy hasított a férfi ágyékába –, mielőtt elhátrált volna a közeléből.

– Nem gondoltam, hogy tényleg ki is kell mondani. Úgy értem, én csak próbáltam edzeni egy jót, te viszont elég szórakozottnak tűnsz.

Szórakozottnak?

A lánynak fogalma sem volt, mennyire. Elég volt, ha besétált a helyiségbe, ahol Antonio tartózkodott.

Már majdnem bekapta a csalit, amikor észrevette a csillogást a szemében. Izzy csak ugratta. Ó, ez olyan sok mindent megmagyarázott, ugyanakkor viszont csak még hevesebben kívánta tőle a lányt.

– A kiképzőközpont egyik alapfilozófiája a csapatjáték. Csupán a saját jól felfogott érdekében segítettel az imént.

Izzy megcsóválta a fejét.

– Rendben, ha így akarod lejátszani.

– Játszunk? – kérdezte a férfi, jóllehet tisztában volt azzal, hogy azt teszik. Talán mert egyedül voltak. Vagy mert osztályelsőként végeztek a jelöltek között az előző képzési programban.

Mindenki tudta, hogy ők ketten mindenképpen versenyben lesznek a legjobb helyért. Még hozzá az úrhajóban szállított eszközökért felelős specialista posztjáért. Ugyan volt még két másik hely is, de csak egy specialista mehetett. Ez azt jelentette, hogy vagy Izzy megy, vagy Antonio.

A férfi tett egy lépést felé, és a lány ahelyett, hogy visszavonulót fújt volna, ezúttal maga is előrelépett. Antonio mellkasára tette a kezét, hogy megállítsa.

– Amióta csak találkoztunk, folyton flörtöltél velem. Úgy viselkedtél, mintha te lennél a főnyeremény, én pedig hagytam, mert...

– Mert tudtad, hogy az vagyok, de muszáj volt a kiképzésre összpontosítanod, valamint arra, hogy túltegyél rajtam – fejezte be helyette Antonio.

– Hogy túltegyek rajtad? Playboy, messze jobb voltam nálad.

A férfi a lány füléhez hajolt.

– Csak olyankor szoktál Playboynak nevezni, ha túl közel járok az igazsághoz.

– Miféle igazságról beszélsz? Hogy te férfi vagy, én pedig nő? – kérdezte Izzy. – Azt hittem, okosabb vagy ennél.

Antonio elnevette magát.

Valahányszor úgy vélte, sikerült megfejtenie, a lány mindig meglepte valamivel. Nemcsak a külsejét találta vonzónak, hanem a szellemességét és az intelligenciáját is. A NASA-nak pontosan olyan vezetőkre volt szüksége, mint Izzy, mert minden tulajdonsággal rendelkezett, ami ehhez kellett.

Neki köszönhetően Antonio is jobb akart lenni. Nem azért, hogy túltegyen rajta, hanem azért, hogy egyenrangú lehessen vele.

Nevetésével sikerült meglepnie, ezért a lány visszafordult felé. A homlokuk és az orruk a mozdulat következtében súrolta egymást, Izzy pedig félig lesütötte a szemét...

Mit árthat egyetlen csók?

De amint az ajkuk találkozott egymással, Antonio rádöbbsent, hogy kinyitotta Pandóra szelencéjét. Figyelmen kívül hagyta az agyában felharsanó vészcsengőket, és még jobban birtokba vette a lány ajkát. Válaszul Izzy megragadta az ingét, és közelebb húzta magához.

Antonio könnyedén végigfuttatta az ujjait a nyaka vonalán, majd elmélyítette a csókjukat. Izzy szorítása Antonio pólóján egyre erősebb lett, mintha soha többé nem akarná elengedni.

Ez Izzy! – ordította Antonio belső hangja.

Izzy, aki attól a pillanattól fogva, hogy találkoztak, mindig előtte járt egy lépéssel. Lassan derengeni kezdett neki, hogy talán élete legnagyobb hibáját követte el, amikor megcsókolta a lányt. Azt hitte, valóságos gyötrelem nem tudni, milyen az íze, és milyen érzés a karjában tartani őt, de tudni és nem megcsókolni minden adandó alkalommal még ennél is sokkal rosszabb lesz majd.

2. FEJEZET

Antonio nem tétovázott, amikor megcsókolta. Teljes gözzel rányomult Izzyre. Megragadta a fenekét, közelebb húzta magához, és a lába közé ékelte a combját, amíg deréktól fölfelé teljesen egymáshoz nem simult a testük.

Izzy nem kapott levegőt, képtelen volt világosan gondolkodni. Csillagokat látott lehunytt szemhéja mögött, keze a férfi derekára vándorolt, és az oldalába kapaszkodott. Antonio a csípőjével is utánozta előrenyomuló nyelve mozgását, és növekvő erekcióját nőiessége középpontjához dörgölte, amitől Izzy teste jobban felforrósodott, mint egy a naphoz túl közel repülő rakéta.

A férfi nem kapkodott el semmit, és ez tetszett Izzynek. Úgy becézgette, mintha övé lenne a világ összes ideje, és a lány kénytelen volt elismerni, hogy ez jobban megijesztette, mint az ereiben tomboló tűz. Meteorzáporként árasztották el az érzelmek. Az öle fájdalmasan megfeszült a vágtyól, és Antonióhoz simult, de ez nem volt elég. Többet akart.

Próbálta magához ragadni az irányítást. Felemelte a karját, és a tenyerébe vette a férfi arcát. Szúrós borostája ellenére is érezte ujjai alatt puha bőrét. Aztán továbbvándorolt a keze le a hátára, majd átkarolta a nyakát.

Antonio a csókolózásban is olyan volt, mint minden másban: hozzáértő és pontos, uralkodott a lányon. Izzy teljesen elmerült a vad forгатagban. Elmerült Antonióban.

Pont ezért maradt eddig távol a férfitől. Nem a hírneve vagy a sérülés miatt, amit okozhatott neki, hanem emiatt. Antonio félelmetes módon képes volt uralkodni a testén és – ha nem elég óvatos, akkor – a lelkén is.

Izzy próbált távolságot teremteni kettejük között, de a férfi visszatartotta.

– Soha nem hittem volna rólad, hogy képes vagy meghunyászkodni.

A szexi spanyol akcentus és a mély, füstös hang hatására Izzynek megkeményedett a mellbimbója. Akarta Antoniót. A férfi hihetetlenül csábító volt, és most, hogy itt tartotta a karjában, az akaratereje semmivé foszlott. De nem hagyhatta el magát. Nem fedhette fel Antonio előtt, mekkora hatalma van fölötte. Emelnie kellett a tétet, ki kellett használnia az előnyét. Vajon képes lesz rá?

Nem volt választása. Tudta, ha most elsétál, a férfi máskor is képes lesz legyőzni.

Talán azért tűnt másnak ez az egész Antonióval, mert ő gyengéd volt, mégis domináns. És ez jelentette a legnagyobb fejfájást Izzy számára. Szerette volna magához ragadni az irányítást, de annyira jó volt egyszerűen csak a férfi karjában lenni és csókolózni vele, nem pedig azt bizonygatni, hogy tököcs csajként képes uralni a helyzetet. Antonio ekkor végigfuttatta az ujjait a nyakán, amitől Izzynek azonnal libabőrös lett a karja, és még jobban megkeményedett a mellbimbója.

– Querida, a csókjaid olyan gyönyört ígérnek, amilyenben eddig még sosem volt részem – mormolta a férfi halkán.

Izzy érezte, hogy az ajka a nyakához ér, majd lejjebb vándorol, és közben olyan finoman harapdálja a bőrét, hogy szinte alig érezte a fogai érintését. Az erotikus élmény hatására Izzy a legszívesebben azonnal letépte volna a saját, majd a férfi ruháit is.

Antonio sűrű hajába mélyesztette az ujjait, és lehunyta a szemét. Nem volt hajlandó megtagadni magától ezt a pillanatot. Kockázatos volt kihívóan viselkednie vele, és most rádöbbsent, hogy nem annyira immunis a férfira, mint hitte.

Antonio sosem veszítette el az önuralmát, kivéve, amikor Izzyről volt szó. Nem lett volna szabad meglepődni a saját reakcióján – azóta nem volt képes kiverni a fejéből a lányt, hogy először találkoztak.

De nem egy edzőtermet választott volna első légyottjuk helyszínéül. Amikor Izzy hozzásimult, a nadrágja kezdett egyre szűkebbé válni. Tudta, hogy bármit is diktáljon a józan ész, ha nem lép hamarosan, megszabadítja elképesztően rövid sortjától, és itt helyben egyesül a lánnyal.

Körülnézett, és meglátta a privát edzőterembe vezető ajtót. A helyiség nem volt bekamerázva, ott legalább valamennyire háborítatlan lehetett az együttlétük.

– Fogd át a derekamat a lábaddal! – parancsolt rá Izzyre. A hangja olyan mélyről jövő volt, hogy alig ismert rá. Komolyabb hatással volt rá ez az egész, mint azt hajlandó lett volna elismerni.

A lány engedelmeskedett, Antonio pedig rekordsebességgel szelte át a szobát. Egyik kezével Izzyt szorította magához, a másikkal pedig az ajtót nyitotta ki. Amint odabent voltak, a bezáródó ajtóhoz szorította a lányt.

Izzy felnézett rá, a tekintetében ellentmondásos érzelmek tükröződtek. A szex bonyolult dolog. Bármit is gondolt korábban Antonio, nem volt egyszerű visszatérni a megszokott kerékvágásba, miután az ember intim helyzetbe került valakivel. Lehet, hogy hibát követ el?

– Antonio?

A férfi teste megremegett a vágytól. Izzy szinte sosem használta a keresztnévét, és egészen mostanáig Antonio nem is sejtette, mekkora hatással bírhat ez az egyszerű gesztus. Olyan vágyakozó volt a lány hangja.

Antonio nem bírt gondolkozni. Cselekednie kellett. Ismét lehajtotta a fejét, és birtokba vette Izzy ajkát, amely lágy volt, és telt, kissé duzzadt a korábbi csókjuktól, és hívogatóan megnyílt előtte.

Úgy kapaszkodtak egymásba, mintha sosem akarnák elengedni egymást.

Antonio tisztában volt vele, hogy később valószínűleg ezt még megbánja, de most ott volt a karjában a lány, akiről már csaknem egy évtizede álmodozott. Tetszett neki az érzés. Becsúszta ujjait Izzy pólója alá, majd feljebb tolta, áthúzta a fején és a padlóra ejtette. Tekintete végigsiklott a lány felsőttestén, elidőzött keskeny vállán, izmos karján és fekete sportmelltartóján.

Izzy elengedte a lábával a derekát, szorosán hozzátapadva lecsúszott a padlóra, és megállt előtte.

A szobában volt egy halom jógamatrac az egyik sarokban, és egy fekvényomó pad a másikban. Antonio a padhoz vezette Izzyt, majd miután elhelyezkedett, az ölébe ültette a lányt.

Mondani akart valamit, de Izzy az ajkára szorította az egyik ujját, hogy elhallgattassa. Miután megszabadította a férfit a pólójától, kibújt a sportmelltartójából. Antonio előrehajolt, és becézgetni kezdte a nyelvvel előbb az egyik, majd a másik mellbimbóját. Izzy válaszul végighúzta a körmeit a férfi hátán, és ringatózni kezdett az ölében.

Antonio hirtelen túl szűknek érezte a rövidnadrágját. Nem akart semmilyen akadályt kettejük között, ezért a csípőjét megemelve lenyúlt, és kiszabadította magát. Aztán félretolta a lány sortjának és bugyijának a szegélyét, hogy hozzáférhessen teste legintimebb részéhez. Becézgetni kezdte, majd az egyik ujjával mélyen beléhatolt, csak hogy aztán lassan visszahúzódjon.

Amikor megérezte péniszén a lány kezét, közel járt hozzá, hogy elveszítse az önuralmát, de aztán hirtelen eszébe jutott valami...

– Izzy – kezdte, miközben csókokkal borította a lány két melle közötti völgyet, és a hátát simogatta.

– Igen?

– Nincs nálam óvszer. Szedsz tablettát?

Izzy tudta, ez jó kifogás lenne, hogy abbahagyják, de nem akarta. Szedett fogamzásgátlót, és ez a dolog Antonióval már régóta esedékes volt. Úgy döntött, ma délután átadja magát az élvezetnek, aztán egy dobozba zárja az emléket, és többé feléje sem néz.

– Igen, szedek – felelte. Betegségek miatt egyiküknek sem kellett aggódniuk, hiszen szinte naponta estek át mindenféle orvosi vizsgálatokon.

Antonio mormolt valamit spanyolul, amit Izzy nem értett, de hálás arckifejezése köteteket beszélt. Előrehajolt, finoman a férfi ajkába harapott, majd felpattant, és gyorsan levetkőzött.

Antonio újra az ölébe húzta, gyengéden simogatni kezdte a lába közét, majd egyik ujjával mélyen beléhatolt. Izzynek csillagok robbantak a szemhéja mögött. Már nagyon régóta nem volt része ilyen élményben. A férfi vállán megtámaszkodva előrehajolt, majd lecsapott a szájára. Közben érezte, hogy egy második ujj is csatlakozott az elsőhöz, és próbált a teste reakcióira összpontosítani,

nem törődni azzal, hogy ki öleli. De képtelen volt. Hiszen ez Antonio, ő irányította minden egyes mozdulatát.

Felnyögött, amikor a közelgő orgazmus hatására összerándultak az izmai, aztán elszakította az ajkát a férfiétől, elhelyezkedett fölötte, és szép lassan magába fogadta a férfiasságát. Amint teljesen kitöltötte, Antonio megmarkolta a fenekét, szenvedélyesen megcsókolta, majd egyre gyorsabb mozgásra ösztökelte, és mindkettőjüket egyre közelebb juttatta a beteljesüléshez.

Izzy szerette volna minél jobban elnyújtani az élményt, de tudta, hogy ez lehetetlen. Mindketten túlságosan ki voltak éhezve. Ahogy a második orgazmus görcsbe rántotta a testét, érezte, hogy a férfi lökései is egyre gyorsabbá válnak, és végül ő is követte a csúcsra. Egymás karjában pihegve várták, hogy kissé lelassuljon a szívverésük, és újra normálisan kapjanak levegőt.

Izzy remélte, hogy képes lesz beérni ennyivel. Azt tervezte, hogy innentől újra szépen levegőnek nézi a férfit. Még nem állt készen arra, hogy kapcsolatba bonyolódjon vele, vagy hogy szembesüljön az érzésekkel, amelyeket kiváltott belőle.

Ez a mai csak egy hiba volt. Nem ismétlődhetett meg, habár a teste még mindig zsongott. A legszívesebben Antoniéhoz bújt volna, ezért inkább eltolta magától.

– Bébi, ez különleges volt. A jó dolgokra érdemes várni – szólalt meg a férfi. Olyan gyengéden csengett a hangja, hogy Izzy szeretett volna vele maradni, felhagyni minden óvatossággal, de tudta, hogy nem teheti.

Hiszen nem is randizhattak. A feletteseik sosem küldtek volna fel egy szerelmespárt egy tizennyolc hónapig tartó küldetésre az űrbe.

– Talán – felelte. Nem akart erről beszélni. Lemászott Antonio öléből, és elkezdett felöltözni. Sportmelltartója összegabalyodott, amikor magára rántotta, és érezte, hogy a férfi kiegyenesíti, majd a helyére igazítja az anyagot. – Köszönöm – mormolta, de nem nézett Antonióra.

– Szóval...

– Fogalmam sincs, mit mondhatnék – szakította félbe Izzy a férfit.

– Nekem sincs – ismerte el Antonio. – De ami engem illet, ez jóval több egy egyszerű fellángolásnál. Veled mi a helyzet?

Izzy visszafojtotta a lélegzetét. Mondhatná a férfinak, hogy csak kíváncsiságból szeretkezett vele, vagy őszintén elárulhatná neki, hogy mindig is elbűvölőnek találta őt. Még akkor is, amikor előbb barátok, majd riválisok lettek, volt valami ebben a magas és marcona argentinban, amitől hevesebben kezdett dobogni a szíve.

Mielőtt válaszolhatott volna, hirtelen felharsant egy sziréna, és bekapcsolt a vészvilágítás. Izzy torkát félelem szorította össze, de ugyanakkor meg is könnyebbült. Sokkal szívesebben birkózott meg egy vészhelyzettel, mint hogy szembenézzen az érzelmekkel, amelyeket Antonio váltott ki belőle.

Mindketten az ajtóhoz rohantak.

Antonio közvetlenül Izzy mögött lépett ki az ajtón. Az edzőterem üres volt, de amint kijutottak a folyosóra, látták a különféle tantermekből előzőnlő többi űrhajósjelöltet. Mindenki kissé kábultnak tűnt. A levegőben terjengő füst láttán Antonio aggódott, hogy esetleg tűz üthetett ki. A sziréna hangos volt, a távolban pedig valami nagy robajjal lezuhant valahonnan.

– Valakinek át kell vennie az irányítást – szólalt meg Izzy. – Aztán muszáj átkutatnunk a termeket, hogy meggyőződjünk róla, senki sem ragadt bent.

– Én gondoskodom erről a csapatról – felelte Antonio. – Te többet tudsz az elsősegélyről, mint én. Nézd meg, hogy nem sérült-e meg valaki!

– Rendben – bólintott Izzy.

– Figyelem, emberek! – kiáltotta el magát Antonio. – Maradjunk együtt, és hagyjuk el az épületet! Bombázó átfésüli a termeket, és meggyőződik róla, hogy mindenki kijutott-e.

– Megőrültetek? Egyszerűen csak tűnjünk el innen! – csattant fel az egyik NASA-s jelölt.

Antonio nem emlékezett a nevére.

– Nyolcan vagyunk – közölte. – Tudjuk viszont, hogy összesen huszonnégy jelölt tartózkodhat

az épületben a nap bármely szakában.

– Segítetek Bombázónak – jelentkezett Velosi. A rangidős úrhajósok egyike volt a programon belül, és Antonio nagyon tisztelte.

– Rendben. Vigyázatok magatokra!

Antonio a kelletnél kissé tovább meredt Izzy szív alakú arcára. Szerette volna megragadni és kivezetni az épületből a lányt, de tudta, hogy ő jó kiképzést kapott, és minden rendben lesz vele. Izzy biccentett neki, majd indult, hogy tegye a dolgát. Ideje volt, hogy Antonio is tegye az övét.

– Gyerünk! Utánam! – kiáltott fel, hogy magára vonja a többiek figyelmét. – Mindenki kifelé!

Végigvezette a csoportot a folyosón. Azt kívánta, bárcsak segíthetne Izzynek a termek ellenőrzésében, de most arra kellett összpontosítania, hogy biztonságba juttassa a jelölteket.

– Takarjátok el a szátokat és az orrotokat! – parancsolt rájuk, ő maga pedig feljebb húzta a pólóját.

A füst sűrűsödött, ahogy haladtak előre. Furcsa volt a szaga, sokkal inkább vegyi eredetű, mint fa. Antonio elraktározta ezt az információt az agyában, hogy később elemezhesse. Az egyik Space Now-s jelölt rémülten felnyögött, majd futni kezdett. Antonio megragadta a férfi karját, és megállította. Kicsit gondolkodnia kellett a nevéen.

Peter Jensen. Az Egyesült Királyságból érkezett, az ottani úrprogram tagja volt, mielőtt csatlakozott volna a Space Now-hoz két évvel ezelőtt.

– Jensen, koncentrálj! Nincs miért aggódni. Ki fogunk jutni innen – szólt rá Antonio.

– Tudom, de tűz van... Attól mindig rémálmaim vannak. Nem tudom, képes leszek-e...

– Képes leszel! Itt vagyunk veled. És ha sikerül higgadtan és józanul viselkednünk, akkor mind megmenekülünk. Nincs okod pánikra! Nem hagylak itt – ígérte neki Antonio. – Menjünk!

A saroknál mindenki megtorpant, Antonio viszont előrement, és látta, hogy a mennyezetről lehulló törmelék elzárta a csapat útját. Nagy tapasztalatot gyűjtött otthon, Argentínában a farmon arról, hogyan kell együttműködni másokkal vészhelyzetekben, ezért tudta, hogy ha feladatot ad az embereknek, az segít nekik, hogy úgy érezzék, ők irányítják a dolgokat. Így közös erővel sikerült eltakarítaniuk a romokat, és biztonságban továbbhaladhattak a folyosón. Antonio ismét csak a kis különítmény élén találta magát, és észrevette, hogy a kijárat felé közeledve sűrűbbé válik a füst.

– Le a padlóra! Kúsznunk kell.

Mindenki engedelmeskedett az utasításának. A füst ritkább volt a padló közelében, és Antonio olyan gyorsan haladt előre, amilyen gyorsan csak mert. Közben újra és újra hátranézett a válla fölött, és folyamatosan szemmel tartotta a csapatot, ugyanakkor viszont a padlót is figyelte maga előtt addig még fel nem derített veszélyek után kutatva.

Elérték a kijáratot, Antonio pedig megérintette az ajtót a kézfejével, hogy ellenőrizze, nem forró-e.

Mivel nem volt az, Antonio lassan felegyenesedett, és szélesre tárta. Friss levegő áradt be rajta, miközben elkezdett kifelé gomolyogni a füst. Antonio intett a jelölteknek, hogy hagyják el az épületet. Közben végig ott állt a kijárat mellett, és számolta a távozókat, hogy biztos lehessen benne, mind az öt ember kijutott, aki vele volt elindulásakor.

Arra számított, hogy mentők és tűzoltók várják őket, de a kora esti texasi tájban semmi ilyesmit nem látott. Amikor ismét körülnézett, észrevette Jessie Odellt, a túléléstrénerüket, a küldetésparancsnok Ace, valamint a helyettes parancsnok Thor társaságában.

Antonio gyanította, hogy ez egy teszt volt. Remélte, eleget tett ahhoz, hogy átmenjen a rostán. Az volt a célja, hogy részt vehessen az első Kronosz-küldetésen, viszont rádöbbsent, hogy Izzy miatt is aggódik. Biztos volt benne, hogy a lány képes megállni a helyét, de nem lehetett tudni, mi várhat még rá az épületen belül.

Izzy együtt csinálta végig a kiképzést Csíkkal – polgári nevén Velosival – az elmúlt hat hónap során. Mindketten nagyon közel jártak a helyettes parancsnoki poszt elnyeréséhez, amelyet végül Thor kapott meg. A lelke mélyén valahol örült is a harsogó szirénának és a folyosón gomolygó füstnek. Sokkal könnyebben megbirkózott egy vészhelyzettel, mint hogy azon kelljen aggódnia, milyen következményei lesznek annak, hogy szexelt Antonióval.

A férfi hívójele Playboy volt. Ennek elégnek kellett volna lennie ahhoz, hogy távol maradjon tőle. Azzal, hogy szexelt vele, talán kockára tette az esélyét, hogy részt vehessen a Kronosz-küldetésen, mégis jóleső borzongás futott végig a testén, amikor az együttlétükre gondolt.

– Szétváljunk? – kérdezte Velosi. – A tiéd a bal oldal, az enyém a jobb.

Összpontosíts, kislány! Ez volt az erőssége.

– Igen. Kiálts, amikor bemész egy terembe, és amikor kijössz belőle. Csík bent. Csík kint. Terem tiszta. Jó lesz így?

– Jó, Bombázó. Csináljuk! Nem hinném, hogy a feleségem örülne, ha balesetet szenvednék a kiképzés alatt itt, Texasban.

Izzy sem szeretett volna megsérülni és ezzel kiesni a projektből, még mielőtt jelölnék a küldetésen való részvételre.

– Egyetértek. Jobb, ha nekilátunk, és gyorsan letudjuk.

Az edzőterem hátuljához vezető folyosó mindkét oldalán négy-négy terem volt. A füst kezdett sűrűsödni, ezért Izzy levette a pólóját, és az arca alsó része elé kötötte. Óvatosan megérintette az ajtót, hogy ellenőrizze, nem forró-e, mielőtt a kilincs után nyúlt volna. Csak miután megbizonyosodott róla, hogy hideg, kiáltotta el magát, jelezve, hogy belép, majd elfordította a kilincset, és bement. Először körülnézett a helyiségben, ahogy tanították neki a vészhelyzeti kiképzésen, majd körbejárt, hogy lássa, üres-e.

Kilépett a folyosóra, elkiáltotta magát, majd megvárta Velosit. A férfi nem sokkal később csatlakozott hozzá. A termek üresek voltak. Miután további két szobát ellenőriztek, elindultak a kijárat felé.

Hatékonyan dolgoztak. A harmadik helyiség, ahová Izzy belépett, más volt. Azonnal észrevette, hogy az egyik sarokban sűrűbb a füst. Négykézlábra ereszkedett, úgy haladt óvatosan előre, amíg rá nem talált valakire, aki összegörnyedve hevert a terem hátuljában.

A hátára fordította az illetőt, és meglepetten látta, hogy Molly az – McCoy, azaz Ace menyasszonya, a farm és a kiképzőközpont közötti összekötők egyike. A létesítménynek a Bar T farm adott otthont a texasi Cole's Hill közelében, úgy negyvenöt percnyi távolságra Houstontól. Itt elég helyük volt a kiképzésre. Izzy Molly fölé hajolt, hogy megnézzze, lélegzik-e, és érezte a tüdejéből kiáramló levegőt. Végigtapogatta az oldalát, hogy meggyőződjön róla, nincsenek-e sérülések vagy kiálló csontok. A lánynak semmije sem tört el, de eszméletlen volt.

Izzy hallotta Velosi kiáltását. Az ő területe tiszta volt.

Megrázta Molly vállát, mire a lány felnyögött, de nem tért magához. Minden teremben volt elsősegélykészlet. Amint Velosi jelezte, hogy belépett a helyiségbe, Izzy utasította, hogy vigye oda neki a dobozt.

Miközben továbbra is próbálta magához téríteni Mollyt, Izzy gyorsan tájékoztatta Velosit. A mobilja elemlámpa funkcióját használta, hogy előkerítse a repülőst az elsősegélydobozból. Molly orra elé tartotta, aki erre hirtelen felült.

– Mi folyik itt?

Hála az égnek! Izzy nagyon aggódott a barátnőjéért.

– Elvesztetted az eszméletedet. Nem tudjuk, hogy a füst vagy valami más miatt. Tudsz járni? – kérdezte Izzy.

Velosi átnézte a termet, hogy nincs-e odabent valaki más is.

– Egyedül voltál?

– Igen. Próbáltam letudni a papírmunkát. Szerintem képes vagyok járni – felelte Molly.

– Remek. Amíg ki nem érünk a teremből, másznunk kell – figyelmeztette Izzy.

– Kövesd Bombázót! – utasította Velosi. – Én mögöttem leszek.

Szépen egymás után kiaraszoltak a folyosóra. Izzy Molly kezébe nyomott egy üveg desztillált vizet az elsősegélydobozból, miközben Velosi felderítette a folyosót.

– Van egy halom törmelék, amit félreraktak, és további két terem. Nem tetszik a gondolat, hogy bármelyikünk is magára maradjon az épületben. Molly, rendben leszel, amíg ellenőrizzük az utolsó két helyiséget?

– Igen – jött a felelet.

Elhaladtak a törmelékhalom mellett, aztán Izzy Molly társaságában várt, miközben Velosi átvizsgálta a jobb oldali termet. Ezután a férfi maradt Mollyval, míg Izzy átnézte a másikat. Mindkét helyiség üres volt, és ahogy közeledtek a kijáráshoz, friss levegő csapta meg az orrukat. Izzy feltételezte, hogy Antoniónak közben sikerült kivinnie a többi jelöltet.

Nem lett volna szabad meglepődnie, hogy ilyen sokan voltak az épületben így vasárnap este. Bár a jelöltek közül néhányan bizonyára éppen a közeli kisvárosban, Cole's Hillben pihenték ki a fáradalmaikat, nem Izzy volt az egyetlen munkamániás a csapatban.

Átkarolta Molly derekát, Velosi pedig oldalról támogatta őket, miközben kiléptek a szabadba. Izzy arra számított, hogy egy mentőcsapat várja majd őket odakint, de csak a többi jelölt állt ott a létesítmény alkalmazottai mellett.

Amint Ace meglátta Mollyt, odarohant hozzá, és átkarolta.

– Mi az ördögöt kerestél odabent?

– Próbáltam utolérni magam a papírmunkával – felelte Molly.

Izzyre hirtelen rátört a felismerés, és ezzel együtt a haragja is fellángolt.

– Még jó, hogy kitűnő képzést kaptak az embereid – jegyezte meg. – Különben ez a gyakorlat váratlan tragédiával végződhetett volna.

Ace és dr. Tomlin félrevonultak Mollyval, hogy megvizsgálják, Thor pedig azt kérte tőlük, hogy később gyűljenek össze egy értékelő beszélgetésre az egyes számú szálláshelyen. Antonio lakosztálya is pont ott volt.

A jelöltek szétszóródtak, de Izzy Csíkkal a sarkában Thort célozta meg. Nem kellett zseninek lenni hozzá, hogy kitalálják, ez egy teszt volt. Antonio észrevette, hogy Jessie Odell jegyzeteket készít, és követte Izzyéket, hogy kérdőre vonja Thort.

– Ez a szabadnapunk – szólalt meg Izzy. – Nem bánom a tesztek. Szerintem segítenek megőrizni az éberségünket. De a pihenőidőnkben? Ez így nincs rendben.

– Általában egyetértenék veled – felelte Thor, amikor Antonio is csatlakozott hozzájuk. – De a Kronosz nem olyan, mint a többi küldetés. Rengeteg változót kell figyelembe vennünk. Bármikor előállhat vészhelyzet.

Izzy csípőre tette a kezét, és megcsóválta a fejét.

– Értem, de ez azt jelenti, hogy állandó készenlétben kell lennünk.

– Ez egy elég nagy kérés, Thor – jegyezte meg Csík.

– Nem értek egyet – szolt közbe Antonio. – A jelöltek közül néhányan még zöldfülűek, akik sosem vettek részt küldetésen. Inkább idelent derüljön ki, ha valaki nem képes megállni a helyét.

Izzy rosszalló pillantást vetett rá a válla fölött. Antonio már el is felejtette, mennyire harcias tud lenni, ha provokálják.

– Éppen ezt a célt szolgálják ezek a tesztek. Ti hárman tapasztaltabbak vagytok, de akadnak olyanok itt, akik őszintén szólva elég nagy kockázatot jelentenek. Még nem tudjuk, milyen fából faragták őket. Látnunk kell, ki hogyan reagál vészhelyzet esetén. Ti ma bizonyítottatok – állapította meg Thor. – Menjetek, mosakodjatok meg! Találkozó a csapattal négykor az egyes számú szálláshelyen.

Thor elsétált, ők pedig elindultak a szállások irányába. Velosi a hármásban lakott, amelyet nemrég építettek a jelöltek megnövekedett száma miatt. Ő és Izzy több mint hat hónapja éltek a Bar T farmon. Velosi önként költözött át az új szállásra, hogy mentorálhasson néhányat a nemrég érkezett gépészmérnökök közül.

Antonio szerette volna megérinteni Izzyt, meggyőződni róla, hogy jól van. Félrevonni a többiektől, és néhány pillanatra a karjába zárni. A teszt miatt igazából még arra sem volt idejük, hogy magukhoz térjenek a szeretkezésük után.

– Izzy...

– Nincs miről beszélni – szakította félbe a lány. – Egy dolgot kivéve: miért nem álltál mellém Thor ellen?

Ami kettejük között történt, forróbb és ritkább volt, mint egy Föld mellett elszáguldó üstökös, erre a lány a véleménykülönbségüket akarja megvitatni? Jó, legyen!

– Az egyik srác a csapatomban kiakadt kicsit, miközben kifelé jöttünk. Ez rádöbentett, mennyire tapasztalatlan a jelöltek némelyike. Mi szerencsések vagyunk, hogy a program kezdete előtt túlestünk a kiképzésen – érvelt Antonio. – És pontosan ezt mondtam Thornak is.

– Elnézést. Az, hogy ilyen állapotban találtam rá Mollyra, eléggé felzaklatott. Összegörnyedve hevert a padlón. Nagyon ijesztő volt – szabadkozott Izzy.

Megtorpant, és visszafordult, hogy szembenézzen a férfival. A tekintetében ellentmondásos érzelmek tükröződtek. Antonio kinyújtotta felé a kezét, de Izzy megrázta a fejét.

– Ne! Semmi személyeskedés. Szexeltünk egymással. Ennyi. Tudjuk, mennyire felpöröghetnek errefelé az események, és biztos vagyok benne, hogy a főnökeink nem örülnének, ha viszonyt kezdenénk egymással.

– Nekem nincs is beleszólásom? – kérdezte Antonio.

– Dehogyan nincs – felelte Izzy. – De nem hinném, hogy szeretnéd kockára tenni az esélyedet a küldetésen való részvételre. Tudod, hogy senkinek sincs garantált helye. És nem számít, mennyire hihetetlen volt az együttlétünk, egész életünket arra tettük fel, hogy részesei lehessünk ennek az egésznek.

A lány makacs volt, de Antonio ezt eddig is tudta. És volt igazság abban, amit mondott.

– Azt hiszem, Ace is kiakadt – ment bele végül a témaváltásba. Nem volt szokása visszavonulót fújni, de ha a lánynak idő kell a történetek feldolgozásához, ő hajlandó ezt megadni neki. Tudta, hogy egy alkalom nem lesz elég... egyiküknek sem. Jobb lesz, ha inkább a munkáról beszélgetnek.

– Eléggé – bólintott Izzy. – Molly nem esett át a szükséges kiképzésen. Örülök, hogy időben rátaláltunk.

– Egyetérték – helyeselt Antonio. – Azt hiszem, ez is Thor igazát bizonyítja. Sosem lehetünk eléggé felkészültek. Ők is szépen megtervezték a gyakorlatot, de fogalmuk sem volt róla, hogy Molly is belekeveredik.

– Meglehet. Csak olyan sok az előírás és a szabály – mondta Izzy. – Ugyanazon a szálláshelyen vagyunk, ugye?

– Igen.

– Miért nem látni soha a közös helyiségben? – nézett rá Izzy a szeme sarkából.

– A válasz bonyolult – felelte Antonio.

3. FEJEZET

Izzy sejtette, hogy jobban járna, ha egyszerűen elsétálna, de még mindig nagyon feszült volt. Molly esete felzaklatta. Az űrutazás mindig is komoly veszélyekkel járt, bár a modern innovációknak köszönhetően valamivel biztonságosabb lett. Az űrrakéta néhány hónappal korábbi felrobbanása viszont mindenkit emlékeztetett arra, hogy a kockázatok továbbra is igen magasak. Éppen ezért Izzyben felmerült a gondolat, hogy egy ideig talán jól érezhetné magát Antonióval.

Csak abban nem volt biztos, hogy a férfi is ezt akarja-e.

Azt hitte, hogy a szeretkezésük segít kiereszteni kicsit a gőzt, de az annál sokkal több volt... mint minden, ami Antonióhoz kötődött. Éppen ezért, miután lezuhanyozott, és magára kapott egy farmert meg egy pólót, Izzy ismét a szálláshelyük előtt találta magát.

– Mi a titkod? – kérdezte Antoniótól, amikor a férfi csatlakozott hozzá.

Időközben Antonio is átöltözött, kopott farmerjében, régi, de jó minőségű cowboycsizmájában és kockás ingében úgy nézett ki, mint egy igazi cowboy.

– Gyere velem, és meglátod! – Antonio megfogta Izzy kezét, és megindult vele a Bar T felé vezető ösvényen.

– Miért megyünk a farmra?

– Hogy megmutathassam, miért nem töltök túl sok időt a közös helyiségben – felelte a férfi.

– És ehhez a farmra kell mennünk?

– Igen, hölgyem.

Izzy ezen magában elmosolyodott. Antonio pont úgy beszélt, mint a munkások a Bar T farmon.

Mivel egy lépéssel a férfi mögött járt, nem tudta nem észrevenni, hogyan feszül meg a farmer a fenekén. Gyorsan összeszedte magát, de azért elpirult.

– Szóval, mi a titok? – ismételte meg korábbi kérdését.

A férfi bevezette az istállóba, majd megállt vele az egyik boksz előtt, amely mellett egy táblán az *Arabella* név állt.

– Ez a te lovad?

– Igen. Úgy hoztattam ide a családom birtokáról – felelte Antonio. – A barátaim szeretnek ugratni a neve miatt, de különleges okból választottam éppen ezt. Kitalárod, miért?

Amikor Antonio belépett a rekeszbe, és elkezdte kefélni a lova szőrét, Izzy követte. Elgondolkozott a csoda szép jószág nevéen, próbált kapcsolatot találni. Aztán hirtelen eszébe jutott a két pók a korai NASA-kísérletekből. A Skylab projekt keretein belül a súlytalanság állapotában szövögették a hálóiakat odafent az űrben 1973-ban. Anita és... Arabella.

– Skylab-73 – mondta ki hangosan.

– Nagyon jó! – bólintott a férfi egy kacsintás kíséretében.

– Ez a titkod? – kérdezte Izzy. – Szerintem más jelöltek is magukkal hozták a lovukat.

– Ez igaz – helyeselt Antonio, majd letette a kefét, és a sarokban heverő takaróhalomhoz lépett. – Ez a titkom.

Izzy közelebb ment, és látta, hogy egy kiskutya bújik meg a takarók között. Amint Antonio közelebb ért, az apró jószág odarohant hozzá, és ugrálni kezdett a lába körül, a férfi pedig lehajolt, hogy megsimogassa.

– Ez meg kicsoda?

– Carly. Amennyire meg tudom állapítani, tacsó-corgi keverék. Az egyik reggeli lovaglásom közben bukkant fel, aztán idáig követett. Várom, hogy Jeb, a munkafelügyelő visszajelezen, maradhat-e a farmon. Addig is Arabella mellett kapott helyet. De van egy olyan érzésem, hogy szobakutya volt, nem kinti. Alig jár ki a bokszból.

– Ezek szerint reggelente lovagolni szoktál, és van egy Carly nevű kutyád. Miért így nevezted el?

– A Carletta rövidítése. Azt jelenti, férfias. Úgy gondoltam, hogy egy ilyen semmi kis kutyának

valami erős névre van szüksége – felelte Antonio.

Izzy figyelte a férfit. Eddig mindig versenytársként tekintett rá, és elkerülte, de most, hogy egy pillanatra betekintést nyert a lelkébe, és szeretkezett vele, rádöbrent, hogy ez sokkal veszélyesebb, mint a tűzzel játszani.

Antonio gyorsan felhívta a főnökét a Space Now-nál, miközben rendbe hozta magát. Izzyvel ellentétben ő még egyetlen küldetésen sem vett részt, annak ellenére, hogy kettőre is kiválasztották, és körülbelül tíz éve erre készült. Hamar rájött, hogy ha a NASA-nál marad, nagyon kevés esélye van feljutni a világűrbe.

A családja kapcsolatban állt a milliárdossal, Malcolm Penningtonnal. Antonio ezt kihasználva szerzett magának állást képzett űrhajósként a Space Now-nál. Ugyanolyan kiképzésben részesült, és közel ugyanolyan képességekkel rendelkezett, mint sokan a NASA-s jelöltek közül, a Space Now-nál viszont nem volt akkora a verseny.

Antonio tájékoztatta Malt a füsttesztről, a férfi pedig már el is indult Texasba, hogy felügyelje a kiképzés és kiválasztás ezen utolsó szakaszát. Szerette volna, ha a lehető legtöbb Space Now-s jelölt venne részt a Kronosz-programban.

Antonio nagyon is tisztában volt azzal, hogy Izzyvel ugyanazért a helyért versenyeznek a küldetésen, és úgy vélte, hogy előnyben van vele szemben, mivel a Space Now alkalmazásában áll. Hiszen a NASA már két emberét is jelölte Ace és Thor személyében. Az ügynökségek, akik a NASA-val egyenjogú partnerként vettek részt a projekt finanszírozásában és megtervezésében, azt akarták, hogy ők is ugyanennyi asztronautát küldhessenek az űrbe.

Antonio vetett egy pillantást az órájára, és látta, hogy még van idejük az eligazításig.

– Szeretnél segíteni lekefélni Arabellát? – kérdezte a lánytól.

– Igyekeztem elkerülni, hogy dolgoznom kelljen a farmon – ismerte el Izzy, miközben a füle mögé igazította platinaszőke haját. – De a lovak gondozásával nincs bajom.

Csendben neki is láttak a munkának. Antonio szerette az istálló hangjait. Gyerekként sok időt töltött ott, miközben arról álmodozott, hogy űrhajós lesz.

– Miért? – kérdezte a lánytól néhány perc elteltével.

– Imádom az istálló illatát. Bőr és széna...

– És másféle szagok – emlékeztette Antonio. De persze ő is imádta. Amint belépett az istállóba, megfeledkezett a gondjairól. Ugyanúgy elemében érezte magát itt, mint a Space Now-nál a szimulátorban.

– Néha igen – ismerte el Izzy. – De többnyire nagyon csendes. Csak a lovak és én. Közben pedig van időm gondolkodni és elemezni a problémákat, amelyekkel szembekerültem a kiképzőközpontban. Ez a munka megnyugtat.

– Engem is – bólogatott a férfi. – Néha úgy érzem, hogy sok közös van bennünk.

Izzy végigmérte azzal a hatalmas, sötét szemével.

– Igaz. De amikor a NASA-nál felduzzasztották a létszámot, neked lehetőségod nyílt átmenni egy kisebb magáncéghez...

– Irigy vagy?

– Persze. Miért ne lennék az? Szeretnék minél több időt tölteni az űrben – vágta rá Izzy.

– Nem gondolod, hogy neked biztos helyed van? – nézett rá Antonio.

– Senkinek sincs. Szerintem a délutáni események bizonyítják, mennyire magasban van a lécz. Mi lett volna, ha tíz perccel korábban szólal meg a sziréna? – kérdezte Izzy. – Mindketten...

– ...kínos helyzetbe kerültünk volna – fejezte be a mondatot Antonio.

Nem bánta meg, ami kettejük között történt. Hogy is tehette volna? Évek óta ábrándozott arról, hogy a karjába vehesse Izzyt. És a mai nap bizonyította, hogy erős kettejük között a vonzás.

– Pontosan. Nem akarom elbaltázni. Bár úgy érzem, hogy te a könnyebbik utat választottad – Izzy a magasba emelte a kezét, hogy a férfiba fojtsa a szót –, mindketten túl keményen dolgoztunk ahhoz, hogy kockára tegyük az esélyünket a küldetésen való részvételre.

– Egyetérték. Pontosan mire akarsz kilyukadni? – puhatolózott Antonio.